

## فریبرز رئیس دانا ، رفیق روزهای سخت اکنون در میان مان نیست !

امیرجوهری لنگرودی

فریبرز رئیس دانا، بزرگ مرد اقتصاددانی بامنش، بدور از عاقبت طلبی های کاسبکارانه بود. اوصدای درگلو نگاهداشته شده محرومان و حاشیه نشین های تهیدست و نادیده انگاشته شده جامعه ما بود!

فریبرز در زندگی روزانه اش ، در همه صحنه های رویارویی بر سر دفاع از منافع روزمره کارگران و زحمتکشان و اقلیت های ملی و مذهبی ، جسارت آمیز پیش میرفت و گاهی از گفتگو با خبرگزاری ایلنا و پذیرش انگ ، این و آن ، همه را به جان می خرید تا حرف خود را ولواندک و قیچی شده بر زبان راند و از خود در حوزه اقتصادی و کارشناسی ردی به جا نهد.

او همواره بر زبان میراند : «ما از دولتی کردن حمایت نمی کنیم. آنچه می خواهیم اجتماعی کردن دارایی هاست» او می گفت : «در این سرزمین ثروتمندان بر قانون گذاری ها تاثیر گذاشتند. قوانین را به سمتی بردند که خصوصی سازی در خدمت انباشت سود باشد. ...

در تمام دولت ها از این خصوصی سازی ها فقط خودمانی ها را بهره مند کردند.... این اعتراضات نشانه آگاهیست. این سیاست خصوصی سازی است که پدراقتصاد را درآورده ست....»

یکبار از او پرسیدم: فریبرز عزیزم، آخر چرا خبرگزاری ایلنا و بی بی سی فارسی؟ گفت : تو بگو کجا؟ طبقه ما که نه روزنامه ای، نه رادیویی، نه تلویزیونی و نه صفحه ای مستقل از خود نداشته و ندارد و من که ناسلامتی استاد از قلم خارج شده دانش گاهم و محروم از تدریس، چگونه و کجا حرفم رابه هم اندیشانم، به تورفیقم و مخالفین فکری ام بزنم؟ خبرگزاری ایلنا که و امدارخانه کارگرویبی بی سی فارسی که هرچند سال یکبار به سراغم می آید، هرچند میدانم قیج ام می کنند تا خود را دمکرات جا بزنند؛ برای من کُورسوی تخم پاشی ایست، که هزینه ای هم از این بابت پرداختم.

امروز این انسان بذرافشان ، در میان ما نیست. ساده نیست پذیرش اینکه رفیق فریبرز همرفت سخت است و بس سخت. انسانی جسور و آرمانخواه بود و نان را

به تساوی می خواست و به راحتی با چیزی کنار نمی آمد ... چگونه از سرطان  
تنش را رهانید ولی در دل بحران آفریده شده بی توجهی زورمداران و ویروس  
ساز، تن اش تاب کرونا نیاورد و زندگی را بعد از شش روز سخت، پایان برد و  
همه ما را در اندوه نبودنش اینگونه داغدار ساخت.  
نه ، نه، نه ساده نیست پذیرش اینکه دکتر فریبرز در میان ما نیست ... اصلا ساده  
و آسان نیست !

امروز حرف ها، متن ها ی سخنرانی هایش، آثار به جا مانده از خلاقیت های  
فکری و قلمی اش، آنچنان و بیگمان یاد او را در میان همگانش و نسل ما  
و جوانترهای جامعه بروزنگه می دارد...

فریبرز انسان شرافتمند روزهای سخت، دشواری وظیفه که انسان ماندن است را  
به کمال پیمود و از خود ردهای پُر شماری در میان نیروی رنج و کار جامعه به  
عنوان انسانی آرمانخواه بجا گذاشت!

من با اندوه درونم و در اطاق کارم که همواره با اونجوای قلمی فراوان داشتم، به  
یاد او که صدای خاموش نشدنی فرودستان و طبقه کارگر جامعه ما و همه مردم  
زیر خط فقر و بیدادگری چرخه سرمایه داری بود، کلاه از سر برمی دارم، به  
احترام می ایستم و درود می فرستم !

۲۷ اسفند ۱۳۹۸ برابر با ۱۷ مارس ۲۰۲۰